

Δὲν ἡδυνάμην καλλίτερα νὰ ἐκδικηθῶ. Ἡ φιλοτιμία του τοσοῦτον καιρίως προεδιήθη, ὥστε ἡγέρθη ἀποτεινόμενος πρὸς μέ, καὶ εἶπιν, εἶμαι πολὺ δυσαρεστημένος Κυρία, καὶ μέ τοσαύτην καταφρόνησιν, ὥστε ἡ γυναικεία ψυχὴ μου ὑπερεσχάθη, διότι διεύθυνε τόσο καλῶς τὸν κύβον της. Δὲν θέλω διηγηθῆ ὅ, τι ὑστερον ἠκούσθητε διὰ τοῦτο; . . .

Ἰδοὺ ἐγὼ καθήμενὴ τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς τὴν ἄλλοτε τὸν ἐλάτρευον, κείῳ ἦδη τοὺς στήχους του, τὰς ἐπιστολάς μου τὴν εἰκόνα του. Τώρα δὲ εἶμαι πλέον εἰμὴ γοῖα, τῆς ὁποίας τὸ λογικὸν δὲν ἦτο ἐντελῶς ὕψος καθ' ὅλην τὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν ποδοῖ τις ταραχὴ ψυχῆς ἐπαφέρειν εἰς ἐκυτὴν, καὶ ἥτις δύναται ἀνευθιβεστῶς νὰ ἐθυμῇται, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον. Εἶναι ἀδ' ὁρροὶ ποῖν εἶναι τὸ αἶτιον, τὸ ὁποῖον μὲ ἔλαμε ν' ἀπορῦγω πολλὰ λαθὴ ἐφείλω νὰ εὐγνωμονῶ εἰ, αὐτό. Ἐσκέδην ποῖν κατὰ

τὸ διάστημα ὥρων τινῶν, ἀφῆρσα τὸ κάλυμμα ὅποιον ἐκάλυπτε τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, καὶ δὲν εὗρον τίποτε διὰ νὰ βάλλω εἰς τὴν σιν του. Ὁρκισθὴν νὰ μὴ ἐρωτευθῶ πλέον, ἀπὸ τοῦ παραλογισμὸν τὸ αἶσθημα τοῦτο τοῦ ἐρᾶν, τὸ ἐρᾶν μὰς κυριεύει μέχρι τέλους. Ὁ θεὸς νὰ μοὶ τὸ ἀντιεῖται! Νομίζω, ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχει τίποτε θεότερον αὐτοῦ καὶ ἀφιερῶν εἰς αὐτὸν τὰς τελευταίας ἡμέρας μου. Διὰ τὴν νὰ μὴ ἀρχήσω πρότερον, ἔχει ὀλιγωτέρας ὑψεῖς συνειδήσεως, ὀλιγωτέρας ἐλπίδας καὶ πρὸ πάντων περισσοτέραν ἐλπίδα.

Csse Dash

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Σ. Π.

Ποιμὴν τῆς Ἱρλανδίας.